

Búcsú Schmalzel Antaltól

(1958–2022)

Gyászol a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ), elhunyt Schmalzel Antal, a Savaria-Agrár Kft. ügyvezetője, a MOSZ Vas Megyei Szövetségének elnöke, a MOSZ elnökségi tagja. Schmalzel Antal egész életében a Vas megyei Gencsapátiban gazdálkodott. Igazi gazda volt, aki imádta a földet, a paraszti létet, és fontosnak tartotta a közösségi összetartást.

Schmalzel Antal 1958. november 6-án született Szombathelyen. Gyermekkorát szülőfalujában, Pornóapátiban töltötte. Édesapja könyvelő és a falu kántora volt, akinek vállalkossága és családcentrikussága fia egész életét végigkísérte. Az általános iskola után Szombathelyen, a Kanizsai Dorottya Gimnáziumban érettségizett 1977-ben. A Mosonmagyaróvári Agrártudományi Egyetemen 1983-ban szerzett agrármérnöki diplomát. Mezőgazdasági pályafutását ugyanebben az évben, 1983-ban kezdte meg, növénytermesztő agronómusként. Első és egyetlen munkahelye a gencsapáti Savaria Mezőgazdasági Termelőszövetkezet volt, illetve a szövetkezet gazdasági társasággá alakulása után, 2002-től a Savaria-Agrár Mezőgazdasági és Szolgáltató Kft. volt, amit 2002-től Roland fiával közösen vezetett ügyvezetőként.

Talasz Csilla, a Mezőgazdasági Termelők Vas Megyei Szövetségének a titkára az elhunytat úgy jellemezte, hogy nemcsak elnök volt, hanem kolléga, sokaknak pedig évfolyam- és katonatársa is. Azonkívül elhivatott mezőgazdász is volt, akinek meg sem fordult a fejében, hogy rossz szakmát választott volna.

A szántóföldi növénytermesztés mellett sokáig tartott állatokat otthon is, délutánonként pedig a szőlőben folytatta a munkát. Rendkívüli szorgalom és kötelességtudat jellemezte, az elvállalt feladatokat lelkiismeretesen és teljes odaadással végezte. Nyitott ember volt, mindig kereste az újabb és újabb, még hatékonyabb megoldásokat.

Az új kollégákat elfogadta. Amikor tanácsért fordultak hozzá, önzetlenül megosztotta szakmai véleményét. Véleménye mellett még akkor is kiállt, ha esetleg nem egyezett a „fontos emberek” véleményével. Családjában igazi családfő volt, részese volt lánya, fia és unokái mindennapjainak.

Óriási őrnt hagyott maga után, a vasi mezőgazdasági életben, gazdaságában és családjában egyaránt.

Dr. Pörnczy Károly, a Vas megyei felügyelőbizottság elnöke búcsúbeszédében hangsúlyozta, milyen fontos volt az elhunytak a tagszervezetek vezetőinek az összefogása, a velük való találkozás, és végül, de nem utolsó sorban az, hogy a szövetség munkatársai a tagok rendelkezésére álljanak, és hogy megelégedésükre végezzék feladataikat.

Munkásságát 2018-ban MOSZ-emlékremmel ismerték el. Nagy gondot fordított az elődök tiszteletét bizonyító rendezvények és a nyugdíjas elnöki találkozók megszervezésére. Szabadidejéből is szívesen áldozott a szövetség tagjaival való szakmai utakra és kirándulásokra. Azért válhatott a szakma meghatározó személyiségévé, mert mindennapos munkáját is a legnagyobb igényesség, szakmai hozzáértés, naprakész tájékozottság és kitaró szorgalom jellemezte.

Életének másik fontos része a család volt. Feleségével, Amival csodálatos gyerekeket neveltek fel, és már unokáknak is örülhettek. Olyan példát mutattak és olyan erkölcsi tartást adtak gyermekeiknek, amivel legfőbb támaszukká váltak az életben.

Horváth Gábor, a MOSZ főtítkára is részt vett a június 21-ei temetésen. Több mint 1200-an gyűltek össze a szomorú alkalomra, hogy utolsó útjára kísérjék Schmalzel Antalt. A gyászoló tömeg nem fért el a falu temetőjében, ami jelezte, hogy Schmalzel Antal micsoda köztiszteletnek örvendett mind szűkebb, mind tágabb közösségében.

Horváth Gábor felidézte, hogy Schmalzel Antalt akkor választották meg TESZÖV-elnöknek, amikor az érdekképviseleti munka feltételei nem voltak éppen a legjobbak, és nem ez volt a legszimpatikusabb feladat. Számára mégis fontos volt a közösségért való tenni akarás. Ezért választották meg 2009-ben a Mezőgazdasági Termelők Vas Megyei Szövetségének elnökéül, és haláláig betöltötte a tisztséget. A Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége elnökségének 2009 óta volt a tagja, és szakmai felkészültségével, hitelességével ott is sikerült kivívnia vezetőtársai megbecsülését. Május 31-én még részt vett a MOSZ elnökségi ülésén, és akkor még nem gondolták volna, hogy utójára találkozik vezető kollégáival. Horváth Gábor hálával gondol az elhunytára, mert a MOSZ egyik legerősebb szervezete a Vas megyei TESZÖV.

A főtítkár szerint Schmalzel Antal nem szerette a reflektorfényt, a közszereplést, talán a leghalkabb szavú vezetők egyike volt, ennek ellenére mindig el tudta érni, hogy az ottani problémák a kormány elé kerüljenek. Ebben nagy szerepe volt az egyéniségének. Amikor problémát vetett fel, az ember szemébe nézve kezdte mondandóját. Amikor úgy érezte, hogy a másik megértette a problémát, azonnal abbahagyta, és azzal folytatta, hogy „Te úgyis tudod, miről beszélek”. Mintaszerűen tudott „feladatot adni” és bizalmas légkört kialakítani. Gazdasági vezetőként sikeresen építette önmagát és gazdaságát.

Nyugodjon békében!

H. Gy.